■ కళాశాల విద్యార్థుల కథల పోటీలో మొదటి బహుమతి పొందిన కథ

తెలిసింది

పి. వి. కృష్ణారెడ్డి బి. ఎస్సి. (ద్వితీయ)
జవహర్ భారతి, కావలి.

గోధూళి వేళ........

పొలాల నుంచి పశువులు ఇళ్ళకు తిరిగొస్తున్నాయ్. వీధుల్లో పిల్లలు కేకరింతలు కొడుతూ ఆడుకుంటున్నారు.

వీధి అరుగుమీద కూర్చొని పిల్లల ఆటలు చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు ఎలమంద. ఉదయం నుంచి ఆలోచనలతో ఒక కొలిక్కి రాలేక పోతున్నాడు.

వాళ్ళ తాత గొప్ప ఆసామి. కాని, ఆయన దాన ధర్మాలవల్ల కుటుంబం చితికిపోయింది. ఎలమంద గృహస్థుడయ్యేనాటికి ఒక ఎకరం మాత్రమే మిగిలింది.

ఆ ఊళ్ళోనే ఒక ఆసామి దగ్గర సేద్యానికి చేరాడు. పెద్దపిల్ల పెళ్ళి చేయడానికని, ఆ డబ్బుని పదహారేళ్ళనుంచి ఆయన దగ్గరే దాచాడు. ఏడెనిమిది వేలు అయివుంటుందని అప్పుడప్పుడూ సంబరపడేవాడు.

ఈ మధ్యనే పిల్లకి సాయిపేట సంబంధం కుదిరింది.

వెళ్ళి తన ఆసామికి చెప్పాడు.

"అట్టాగేలే....నీ బరువు దిగిపోయింది-సంతోషం——ఇంక ఆ చిన్న పిల్లగూడా ఏదో నాలుగు రాళ్ళు వెనకేస్తే నీకేబాధా వుండదు. మగపిల్లకాయల దేముంది, ఎటాగయినా బతుకుతారు" అన్నాడు.

పిల్ల పెండ్లయిపోయినట్టు సంబరపడి పోయాడు. ఇక జీవితంలో తనకే బాధా లేదని ఆనందంగా ఇంటికెళ్ళిపోయాడు.

పెండ్లికి మూడు రోజులుందనగా, ఒకనాటి రాత్రి వెళ్ళి మరలా గుర్తు చేశాడు.

"పెండ్లింక మూడ్రోజులుంది. రెండ్రోజుల ముందుగా వాళ్ళకి డబ్బియ్యాలి. నా డబ్బుగాక మరో నాలుగొందలు సర్దాలయ్యా."

"అదిగా దెలమందా? నీ దగ్గిరికి నరసింహన్ని పంపా, చెప్పలా?"

"చెప్పలేదయ్యా, ఏంది?"

"ఏం లేదు. డబ్బేమో వుందిగాని, ఆ కోనేటి మిట్ట వెంకటేశ్వర్లు లేడూ-వాడి పొలం అమ్ముతుండాడు. బేరాలు కుదిరిపోయినయ్. రెండు వేలు అడ్వాన్స్ కూడా ఇచ్చా. ఇప్పుడా పొలానికి ఇంకొక ముప్పైవేలు గావల, ఎట్టాగా? అని ఆలోచిస్తున్నా" అన్నాడు.

"ఇప్పుడెట్టాగయ్యా?"

"ఆ! ఏం లేదు, పెళ్ళికేం తొందర; ఓ రెణ్నెల్లు ఆగకూడదదూ? అప్పుడయితే డబ్బులు చేతికొస్తాయ్, ఇంకో రెండు వేలు ఎక్కువిస్తా."

"ఇప్పుడు తమరెక్కడయినా బదులు తీసుకోగూడదంటయ్యా?"

"తీసుకోవచ్చు. ఎవుణ్నడిగినా ఇస్తాడు. కాని ఇప్పుడేం అంత తొందర? ఎవర్నయినా అడగితే అలుసైపోతాం. అందుకని...."

"అదిగాదయ్యగారూ! పెళ్ళాగిపోతే ఎట్టాగయ్యా? ఎల్లుండిపాటికి వచ్చేస్తారంటా. ఇప్పుడాగిపోతే దానికీ జన్మలో పెళ్ళిగాదు, ఏదో మంచి సంబంధం."

"మంచి సంబంధం అంటున్నావ్.... వాళ్ళకే రెణ్ణెల్లాగి ఇస్తానని చెప్పు. ఈలోగా నే నెలాగో సర్దుతా."

"మర్యాదగా ఉండదయ్యా.... నలుగురి ముందు నగుబాట్లవుతుంది. మీరే ఎక్కడో దగ్గర అందుకొండయ్యా" అన్నాడు ఎలమంద.

కాని ఆసామికి ఆ మాటలు చెవికెక్క లేదు. కాస్త గట్టిగా మాట్లాడేసరికి అసలు నా దగ్గర నీ డబ్బేం లేదు పో! పొమ్మన్నాడు. తనెంత బ్రతిమాలేడు. కాని లాభం లేదు. ఇప్పటి వరకూ రెణ్ణెల్ల తరువాతయినా వస్తుందని ఆశ వుండింది. ఇప్పుడు అది కూడా పోయింది.

ఇప్పుడెలాగా!

ఎల్లుండి పెళ్ళి. ఏం చెయ్యాలి! ఏం తోచ లేదు. పిల్ల [illegible] పుణ్యాహంగా చూస్తున్నాడు.

తన [illegible] కుగారబ్బాయి — తన ఇద్దరబ్బాయిలు [illegible] ఆడుకొంటున్నారు.

[illegible] కుగారబ్బాయి చేతిలో మట్టిబుడ్డీలున్నాయి. అవి ఇమ్మని అడిగింది పాప.

"మీరు ముగ్గురూ మట్టి తీసుకొచ్చి ఇక్కడ పోస్తే, ముగ్గురికీ మూడిస్తా" అని అన్నాడు.

చాలా మట్టి పోశారు. 'ఇవ్వ'మని అడిగింది పాప.

"ఇంకా పొయ్యండి, ఇస్తా" అన్నాడు.

చాలాసేపటినుంచి పోస్తూనే వున్నారు. వాడు మాత్రం బుడ్డీలతో, మట్టితో ఆడుకొంటున్నాడు.

మట్టి పోసీ పోసీ ఇక పోయలేక ఆగిపోయారు. పాప అడిగింది "చాలా పోశాం ఇంకివ్వు."

"ఇప్పుడేనా! ఇంక యింతపోస్తే, అప్పుడిస్తా" అన్నాడు.

పాప బ్రతిమాలి, బ్రతిమాలి ఇక ఇవ్వడని ఏడుస్తోంది.

ఎలమంద పెద్దకొడుకు కూడా ఎప్పటికైనా ఇవ్వడా! అన్నట్లు ఆశగా వాటికేసి చూస్తున్నాడు.

ఎలమంద చిన్న కొడుకు రవి అడిగాడు "ఏరా మట్టి పోశాం, తలా ఒక బుడ్డియ్."

"ఏమిట్రా బెదిరిస్తున్నావ్, నేనివ్వను. ఏం చేసుకుంటావో చేసుకోపో!" అన్నాడు.

"మర్యాదగా ఇస్తావా, ఇవ్వవా'"

"ఇవ్వను పోరా!"

రవి వాటిని పెరుక్కోబోయాడు. వాడు చేతికి చిక్కినన్ని పట్టుకొని, మిగతా వాటిని రవి అందుకోబోతుంటే కాలితో తన్ని పగుల గొట్టేడు.

రవికి వళ్ళు మండింది. చాచి చెంపకేసి రెండు కొట్టేడు. వాడు బుడ్డీలు అక్కడ పడవేసి ఏడుస్తూ, రవివాళ్ళ యింటికి వెళ్ళాడు వాళ్ళమ్మకు చెప్పడానికి.

రవి తనకు దొరికిన బుడ్డీలలో రెండుంచుకొని, తలో రెండు పంచి, వాడికీ రెండు వుంచాడు.

రవి వాళ్ళమ్మను తీసుకొచ్చాడు వాడు. ఆమె చేతిలో కర్ర. అక్కడ ఎలమందను చూసి, రవిని కొట్టబోయినదల్లా ఆగి——"ఏమయ్యా, రవిగాడు ఆ పెద్ద రైతుగా రబ్బాయిని కొట్టేడంట" అంది.

అప్పటివరకూ రవి వాళ్ళ నాన్నను చూడ లేదు. ఇప్పుడు నిలువెల్లా వణికిపోతున్నాడు. వాళ్ళ నాన్నంటే వాడికి 'సింహస్వప్నం'. తానేమో ఎవరిమీదనయినా కోపం వస్తే కొడతాడు కాని వాళ్ళ నాన్న మాత్రం ఎవరయినా పెద్ద ఆసామిగారి పిల్లాడ్ని కొడితే వూరుకోడు. ఇక ఆ రోజు రవి వీపు సంగతి చెప్ప నవసరం లేదు.

ఏదో ఆలోచిస్తున్న ఎలమంద ఈలోకంలో కొచ్చాడు. రవిని దగ్గరకు పిలిచాడు. రవి భయపడిపోయాడు - కొడతాడేమోనని. కాని ఎలమంద ఒక్కసారిగా రవిని కౌగలించుకుని, వాణ్ణి ముద్దాడాడు. ఈ హటాత్పరిణామానికి అంతా విస్తుపోయారు.

అదే అదననుకొని బుడ్డీలు తీసుకొని ఆ అబ్బాయి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఏందయ్యా-వీడు వూళ్ళో పిల్లల్నందర్నీ కొడుతుంటే, నువ్వటా ముద్దు చెయ్యి, నీ నెత్తినెక్కి కూర్చుంటాడు."

"నీకు తెలియదే వీడి సంగతి. ముందు నువ్వెళ్ళి కండవా, చెప్పులు, చేతికర్రా పట్రా. ఆసామింటిదాకా పోయొస్తా."

"ఆ డబ్బుల్రావు, ఇక లాభం లేదని రాత్రే గదయ్యా చెప్పింది" అంది.

"అవునే రాత్రి చెప్పింది నిజమే——కానీ ఇప్పుడు తెలిసింది-ఎట్లా తీసుకోవాలో!" □